

ÎNCHEIERE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,
JudecătoriSvetlana Filincova,
Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratului General al Poliției,

în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Gavriloi Igor Ștefan către Inspectoratul de Poliție Cahul, Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne cu privire la încasarea drepturilor salariale restante, sumei reținute în calitate de impozit pe venit din indemnizația unică de eliberare din serviciu, penalităților de întârziere și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 26 septembrie 2017, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Inspectoratul General al Poliției, admisă cererea de apel depusă de Gavriloi Igor prin intermediul avocatului Todorov Maxim, casată parțial hotărârea Judecătoreiei Cahul din 10 iunie 2016 în partea încasării sumei restanță, penalitatea și prejudiciul moral și emisă în această parte o hotărâre nouă și a fost modificată hotărârea suplimentară a Judecătoreiei Cahul din 14 octombrie 2016, majorând suma cheltuielilor de judecată încasată,

c o n s t a t ă :

La 27 iulie 2015, Gavriloi Igor a înaintat cerere de chemare în judecată către Inspectoratul de Poliție Cahul cu privire la încasarea drepturilor salariale restante, sumei reținute în calitate de impozit pe venit din indemnizația unică de eliberare din serviciu, penalităților de întârziere și repararea prejudiciului moral.

Reclamantul a solicitat încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției a sumei de 7 805,52 lei în calitate de indemnizație unică de concediere reținută ilegal în calitate de impozit pe venit, a sumei de 16 284,16 lei în calitate de penalitate pentru achitarea cu întârziere a sumei de 46 744 lei, a penalității de întârziere la suma de 7 805,52 pentru perioada 08 iunie 2015 și până la data pronunțării hotărârii judecătorești, prejudiciul moral pentru reținerea plății indemnizației unice în mărime de 30 000 lei, salariului restant pentru perioada iunie 2011-iunie 2014, penalităților de întârziere la salariul restant, calculate până la data pronunțării hotărârii judecătorești, a prejudiciul moral în sumă de 20 000 lei pentru neplata la termen a salariului restant cât și încasarea cheltuielilor de judecată

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat următoarele: a activat în cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul în calitate de plutonier adjutant de Poliție în Serviciul Patrulare al Secției Securitate Publică până la data de 06 iunie 2014.

Prin ordinul nr. 335 ef. din 06 iunie 2014, șeful Inspectoratului General al

Poliției a dispus încetarea contractului individual de muncă conform art.47 alin.1 lit. c) a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr.320 din 27.12.2012, în legătură cu împlinirea vechimii în muncă care dă dreptul la pensie.

Reclamantul a indicat că, tot prin acest ordin, Inspectoratul General al Poliției a dispus achitarea indemnizației unice de concediere, conform art. 65 alin. (2) a Legii nr.320 din 27.12.2012. Deși, raporturile de serviciu au încetat la 06 iunie 2014, indemnizația de eliberare din serviciu în mărime de 46 744,40 lei i s-a achitat cu întârziere semnificativă.

Astfel, la 20 octombrie 2014, i s-a achitat suma de 3 380 lei, iar restul sumei în mărime de 35 558,48 lei a fost achitată la data de 08 iunie 2015, adică cu o întârziere de circa un an. Mai mult ca atât Inspectoratul de Poliție Cahul a reținut în mod ilegal suma de 7 805,52 lei în calitate de impozit pe venit.

Gavrilo Igor a mai explicat că, în vederea soluționării pe cale amiabilă a litigiului, s-a adresat cu cerere prealabilă scrisă la Inspectoratul General al Poliției prin care a solicitat achitarea: drepturilor salariale restante, prejudiciul moral pentru neachitarea salariului restant, precum și suma de 7 805,52 lei reținută ilegal în calitate de impozit pe venit, penalităților de întârziere conform art. 330 alin. (2) Codul muncii, repararea prejudiciului moral în mărime de 30 000 lei, însă Inspectoratul General al Poliției a refuzat achitarea plăților motivând că nu există încălcări de legislație.

Potrivit răspunsului la cererea prealabilă, Inspectoratul General al Poliției a motivat că, în corespundere cu art. 4 pct. 7 a Legii nr. 71 din 12.04.2015 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, litera g) din art. 20 al Codului fiscal a fost abrogată.

Reclamantul a considerat răspunsul oferit de Inspectoratul General al Poliției în contradicție cu prevederile legislației în vigoare la data constituirii situației litigioase. Astfel, conform art. 20 lit. g) al Codului fiscal în redacția de până la 01 mai 2015, în venitul brut nu se includ următoarele tipuri de venit: indemnizațiile de concediere stabilite conform legislației.

Indemnizația unică urma să-i fie achitată la 06 iunie 2014, conform art. 143 alin. (1) al Codului muncii. În cazul reclamantului, ziua eliberării din serviciu era data de 06 iunie 2014, și anume în această zi urma să-i fie achitată indemnizația unică de eliberare din serviciu.

La 06 iunie 2014, era în vigoare art. 20 lit. g) al Codului fiscal care prevedea că, indemnizațiile unice de concediere nu se impozitează.

Faptul că Inspectoratul General al Poliției a achitat cu întârziere indemnizația unică, la 08 iunie 2015, (după abrogarea lit. g) art. 20 al Codului fiscal la 01 mai 2015) nu constituie temei de reținere a impozitului pe venit.

În opinia reclamantului, Inspectoratul de Poliție Cahul a aplicat cu efect retroactiv Legea de modificare prin care s-a exclus art. 20 lit. g) al Codului fiscal, unei situații constituite anterior intrării în vigoare a legii de modificare a Codului fiscal prin care s-a exclus neimpozitarea indemnizațiilor de concediere.

Reținerea impozitului pe venit a avut un caracter ilegal, motiv din care a solicitat încasarea și din contul Inspectoratului General al Poliției a sumei de 7 805,52 lei reținută ilegal în calitate de impozit pe venit.

Potrivit art. 65 alin. (2) lit. c) a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 520 din 27.12.2012, Inspectoratul General al Poliției era obligat să-i achite în calitate de indemnizație unică la eliberare din serviciu suma de 46 744 lei.

La 20 octombrie 2014, reclamantului i s-a achitat suma de 3 380 lei cu o

întârziere de 135 zile, iar la data de 08 iunie 2015 suma de 35 558,48 lei, cu o întârziere totală de 366 zile.

Restul sumei, rămase în mărime de 7 805,52 lei nu i s-a achitat nici până în prezent, motivându-se că această sumă a fost reținută în calitate de impozit pe venit.

Respectiv, în opinia reclamantului, acesta este îndreptățit să solicite încasarea penalității în mărime de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere a plății indemnizației unice, achitarea cu întârziere a sumei de 46 744 lei pentru perioada 06.06.2014 - 08.06.2014, Inspectoratul General al Poliției datorează suma de 16 284,16 lei.

Reieșind din faptul că, circa un an de zile a fost lipsit de indemnizația unică de concediere, că i s-a reținut ilegal impozitul pe venit este îndreptățit să solicite repararea prejudiciului moral cauzat.

Suferințele psihice cauzate de reținerea plății indemnizației unice au fost agravate de situația familială grea în care se afla la momentul respectiv. Reținerea plății indemnizației unice a condus la faptul că, nu avea resurse materiale suficiente pentru a cumpăra toate medicamentele necesare soției sale grav bolnave în vederea atenuării durerilor fizice și psihice.

A susținut că, prejudiciul moral cauzat prin achitarea parțială și tardivă a indemnizației unice o evaluează la suma de 30 000 lei.

Ulterior, reclamantul Gavriloi Igor a depus o cerere privind concretizarea cerințelor acțiunii civile potrivit căreia a solicitat: încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Gavriloi Igor: a sumei de 7 805,52 lei reținută ilegal în calitate de impozit pe venit; încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției a penalităților de întârziere la suma de 46 744 lei, despăgubirii conform art. 330 alin. (2) al Codului muncii în mărime de 16 284,16 lei; încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției a penalităților de întârziere la suma de 7 805,52 lei pentru perioada 08 iunie 2015 și pînă la pronunțarea hotărîrii judecătorești; încasarea din contul Inspectoratului de Poliție Cahul și a Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Gavriloi Igor a prejudiciului moral pentru reținerea plății indemnizației unice în mărime de 30 000 lei; încasarea cheltuielilor de judecată.

La 11 noiembrie 2015, reclamantul Gavriloi Igor a depus cerere de chemare în judecată către Ministerul Afacerilor Interne cu privire la încasarea drepturilor salariale restante, penalităților și repararea prejudiciului moral potrivit căreia a solicitat: încasarea din contul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova în beneficiul lui Gavriloi Igor a drepturilor salariale restante pentru perioada iunie 2011 - iunie 2014; încasarea din contul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova a penalităților conform art. 330 alin. (2) al Codului muncii pentru achitarea cu întârziere a drepturilor salariale restante până la data pronunțării hotărîrii judecătorești; încasarea din contul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova în beneficiul lui Gavriloi Igor a prejudiciului moral pentru neachitarea salariului restant pentru perioada iunie 2011 - iunie 2014, în mărime de 30 000 lei; încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a invocat precum că, activând în calitate de colaborator de poliție, a depistat că de fapt salariul lunar ce i se achita era mult mai mic în raport cu timpul de muncă zilnic și lunar per ansamblu.

Potrivit graficului zilnic de muncă eliberat de Inspectoratul de Poliție Cahul se observă că o bună parte din lucrul prestat pe timp de noapte, fapt pentru care nu i s-a achitat adaos conform art. 159 al Codului muncii.

Mai mult ca atât i s-a calculat incorect salariul de funcție și alte adaosuri, suplimente specifice funcției de colaborator de poliție ceea ce a condus la diminuarea plăților salariale.

Reieșind din faptul că Inspectoratul General al Poliției nu i-a calculat și plătit pe deplin salariul lunar în raport cu orele de muncă prestate efectiv a solicitat încasarea salariului restant pentru perioada iunie 2011 - iunie 2014.

De asemenea a solicitat încasarea penalităților de întârziere la salariul restant pe care angajatorul nu l-a calculat și nu l-a achitat la termen pînă la data pronunțării hotărîrii judecătorești.

În ceea ce privește suferințele psihice suportate în legătură cu faptul că nu i s-a plătit la termen salariul restant pentru perioada iunie 2011- iunie 2014 îl evaluează la suma de 30 000 lei.

Reclamantul a mai solicitat încasarea penalităților de întârziere conform art. 330 alin. (2) al Codului muncii la drepturile salariale restante pe care angajatorul nu l-a calculat și nu l-a achitat în termen pînă la data pronunțării hotărîrii judecătorești.

La 19 octombrie 2015, Gavriloi Igor a depus o cerere de completare a obiectului acțiunii către pârâtul Inspectoratul de Poliție Cahul, în condițiile art. 60 al Codului de procedură civilă potrivit căreia a solicitat: încasarea din contul Inspectoratului de Poliție Cahul în beneficiul lui Gavriloi Igor a salariului restant pentru perioada iunie 2011-iunie 2014; încasarea din contul Inspectoratului de Poliție Cahul în beneficiul lui Gavriloi Igor a prejudiciului moral pentru neachitarea salariului restant pentru perioada iunie 2011 - iunie 2014, în mărime de 20 000 lei; încasarea din conul Inspectoratului de Poliție Cahul în beneficiul lui Gavriloi Igor a prejudiciului moral pentru reținerea ilegală a impozitului pe venit și achitarea cu întârziere a indemnizației unice în mărime de 30 000 lei.

La 18 aprilie 2016, avocatul Todorov Maxim a depus cerere privind concretizarea pretențiilor acțiunii civile către pârâtii Ministerul Afacerilor Interne, Inspectoratul General al Poliției, Inspectoratul de Poliție Cahul potrivit căreia a solicitat: admiterea cererilor de chemare în judecată înaintate împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratul de Poliție Cahul; încasarea din contul Inspectoratului de Poliție Cahul și Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Gavriloi Igor a sumei de 7 805,52 lei în calitate de indemnizație unică de concediere reținută ilegal în calitate de impozit pe venit; sumei de 18 742,89 cu titlu de penalitate pentru achitarea cu întârziere a sumei de 46 744 lei, conform art. 330 alin. (2) al Codului muncii; prejudiciului moral pentru reținerea ilegală a impozitului pe venit și achitarea cu întârziere a indemnizației unice în mărime de 30 000 lei; încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul din 09 octombrie 2015, s-a respins demersul înaintat de reprezentantul reclamantului Todorov Maxim cu privire la atragerea Inspectoratului General al Poliției în calitate de copârât în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Gavriloi Igor către Inspectoratul de Poliție Cahul cu privire la încasarea sumei, ca fiind neîntemeiat.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul din 15 februarie 2016, s-a respins demersul reprezentantului IP Cahul și IGP Inspectoratului General al Poliției privind strămutarea pricinii civile la cererea de chemare în judecată înaintată de Gavriloi Igor către Inspectoratul de Poliție Cahul cu privire la încasarea sumei, ca neîntemeiat.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul din 08 aprilie 2016, s-a respins cererea privind efectuarea expertizei contabile, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Gavriloi Igor către Inspectoratul de Poliție Cahul, Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne privind încasarea drepturilor salariale restante, sumei reținute în calitate de impozit pe venit din indemnizația unică de eliberare din serviciu, penalităților de întârziere și repararea prejudiciului moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 10 iunie 2016, a fost admisă parțial acțiunea înaintată de Gavriloi Igor către Inspectoratul de Poliție Cahul, Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne cu privire la încasarea drepturilor salariale restante, sumei reținute în calitate de impozit pe venit din indemnizația unică de eliberare din serviciu, penalităților de întârziere și repararea prejudiciului moral.

S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Gavriloi Igor suma de 16 284,16 lei cu titlu de penalitate pentru achitarea cu întârziere a indemnizației unice de concediere, suma de 500 lei cu titlu prejudiciu moral.

În rest acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 26 septembrie 2017, a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul din 10 iunie 2016 și hotărârii suplimentare din 14 octombrie 2016.

S-a admis apelul declarat de Gavriloi Igor prin intermediul avocatului Todorov Maxim, s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Cahul din 10 iunie 2016 în partea încasării sumei restante, penalității și prejudiciului moral.

S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul Gavriloi Igor: suma de 7 805, 53 lei cu titlu de indemnizație unică reținută ilegal în calitate de impozit pe venit; suma de 18 742, 52 lei cu titlu de penalitate de întârziere a achitării indemnizației unice; suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest hotărârea Judecătoriei Cahul din 10 iunie 2016 a fost menținută.

S-a modificat hotărârea suplimentară a Judecătoriei Cahul din 14 octombrie 2016, majorând suma încasată de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Gavriloi Igor cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică de la 2 000 lei până la 2 500 lei.

La 01 februarie 2018 (prin intermediul oficiului poștal), Inspectoratul General al Poliției a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 26 septembrie 2017, solicitând casarea acesteia, a hotărârii și hotărârii suplimentare a instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca tardivă și neîntemeiată.

În motivarea recursului declarat, Inspectoratul General al Poliției a reiterat motivele de fapt ale cauzei și a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea și nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

În acest context a specificat că, instanțele nu au aplicat Legea contenciosului administrativ și Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public din punct de vedere a tardivității acțiunii lui Gavriloi Igor.

Totodată, în opinia recurentului, instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat prevederile Legii cu privire la activitatea Poliției și statutului polițistului la stabilirea vinovăției angajatorului pentru achitarea cu întârziere a indemnizației.

Sub alt aspect, recurentul a reiterat că, la data achitării celei de-a doua părți din indemnizație nu mai era în vigoare art. 20 lit. g) al Codului fiscal, astfel indemnizația constituind venit impozabil, iar interpretarea instanțelor a retroactivității legii fiind eronată.

La 13 martie 2018 (prin intermediul oficiului poștal), Inspectoratul de Poliție Cahul a depus o referință la cererea de recurs, solicitând casarea deciziei recurate, a hotărârii și hotărârii suplimentare a instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca tardivă și neîntemeiată.

La 19 martie 2018 (prin intermediul oficiului poștal), Gavriloi Igor prin intermediul avocatului Todorov Maxim a depus o referință la cererea de recurs, prin care a solicitat să fie considerat inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referințe, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Inspectoratul General al Poliției, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Inspectoratul General al Poliției.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu